

Motion till riksdagen 2009/10:A310

av **Ingemar Vänerlöv (kd)**

Höjd åldersgräns i LAS

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändring i lagen om anställningsskydd.

Motivering

Enligt lagen (1982:80) om anställningsskydd § 32a har en anställd rätt att kvarstå i anställningen till utgången av den månad då han eller hon fyller 67 år. Efter 67 års ålder finns alltså ingen rättighet att fortsätta arbeta, även om man skulle vilja det. En generell höjning av pensionsåldern är inte aktuell, har statsministern klargjort. Däremot har regeringen vidtagit en rad åtgärder som gör det mer lönsamt att jobba längre, till exempel genom slopandet av den särskilda löneskatten för personer över 70 år samt införandet av dubbelt jobbskatteavdrag för personer över 65 år. Detta är bra, men det behövs fler åtgärder. En viktig sådan skulle vara att låta människor som har vilja och ork att fortsätta arbeta även efter 67 års ålder. En rimlig höjning av åldersgränsen för rätten att bli kvar i anställning vore 72 års ålder. På så sätt skulle kompetens och erfarenhet stanna kvar på arbetsmarknaden och kunna överföras till nästa generation arbetstagare.

Äldre måste känna att de kan jobba vidare på sina egna villkor, och att deras kompetens är efterfrågad. Självklart ska man få sluta arbeta när krafterna inte finns där på grund av ålder, eller trappa ner i arbetstid eftersom. Men många är i god hälsa och klarar sina arbetsuppgifter lika bra även vid 67 år, och därför är det rimligt att höja gränsen för rätten att få fortsätta arbeta.

Från den 1 januari 2009 gäller enligt den nya diskrimineringslagstiftningen att det är förbjudet att diskriminera någon i arbetslivet på grund av ålder. Lagen grundar sig på EU:s direktiv om likabehandling i arbetslivet, där det finns ett förbud mot åldersdiskriminering. Rätten att arbeta på lika villkor väger alltså tungt och ålder utgör en egen grund för likabehandlingskraven i

Fel! Okänt namn på

lagstiftningen. Denna rättighet bör tillmätas större betydelse i den avvägning som görs i lagen om anställningsskydd mellan intresset för en arbetstagare att få fortsätta i anställningen och arbetsgivarens intressen av att ha flexibilitet, vilket bör leda till att åldersgränsen höjs till 72 år.

Det är viktigt ur ett samhällsperspektiv och framförallt ur jämlikhetssynpunkt att utsträcka rättigheten att fortsätta arbeta efter sin 67-årsdag till 72 års ålder. Riksdagen bör ge regeringen i uppdrag att ändra lagen om anställningsskydd i enlighet härmed.

Stockholm den 5 oktober 2009

Ingemar Vänerlov (kd)